

כדי להאיר את דרכם של החתן והכלה אל חופתם. ר' אלתר מבית הכנסת החדש מהר להוציא החוצה את האפריון של החופה, ילדים רצו אחריו, ובקשו לעזור לו. כדי לזכות ולהחזיק בכלונסאות של החופה. החתן צועד בראש החופה בלויית המחותנים, והתזמורת מנגנת ה"שערעלע" והסקרנים מתרוצצים ומבקשים להסתכל בפני החתן והכלה. החתן עומד תחת החופה, עמידה מתוחה ודמעות זולגות מעיניו. אף היוך קל לא יראה בפניו. בו בזמן "מוליכים" את הכלה, כל המוזמנים מלווים אותה לחופתה, איש איש ונר דולק בידו. ליד בית הכנסת הגדול, מסביב לחופה, התקהלו סקרנים רבים. ר' אלתר השמש, יהודי בעל זקן שחור, גוף מוצק, עניו ושמח בחלקו, מסלסל בקולו הערב "קול חתן וקול כלה" מברך את החתן ואת הכלה. הגברים מפזמים אחריו, הכלה מסתובבת סביב החתן שבע פעמים תחת החופה ומסביבה ההורים והמשפחה. הכלה והמחותנים מנגבות עיניהן הדומעות משמחה בקצוות מטפחותיהן. אחרי הברכה של הרב על היין, אחרי אמירת הרי את מקודשת כות "משה וישראל", שוברים את הכוס, מברכים את הברכות, שומעים "מזל-טוב", "מזל-טוב", "מזל-טוב" וקראי החתונה פונים לעבר בית הכלה. החתן והכלה צועדים בראש ודו"יצחק ותזמורתו מנגנים "חתן כלה מזל טוב". המחותנות הזקנות מרקדות לפני הזוג, המחותנים מתנשפים. זוג חדש בא לעיר.

13. מכבי אש

"מכבי-אש" בסוקלקה נוסד ע"י מתנדבים. רובם יהודים. המפקד הראשי היה יהודי ושמו לייבענגרוב. בעל חנות לכובעים, ברחוב ביליסטוק. יתר המפקדים היו חיים הערשקע פעקאר, זיידל ורנר, אלתר פריידעלס אפשטיין, פישל שטיין, ואחריהם באו מפקדים אחרים. כדי לאסוף ולהזעיק את המתנדבים לאמונים או בזמן דליקה בעיר, יצא נימקע מונסביץ רוכב על סוס לבן ובידו חצוצרה של נחושת, עבר מרחוב לרחוב ותקע בחצוצרה, סימן אזהרה. הראשונים שהופיעו למקום הרכוז עוד לפני בוא המכבים, היו הילדים. ואחריהם הופיעו מכבי אש בתלבושתם המלאה: כובע נחושת, מעיל אפור, חגורת גומי לבנה ורחבה ופס אדום משוך באמצעיתה ובצד שמאל. הסתדרו בשתי שורות, התפקדו, ואחרי המפקד עברו לארבעות, ארבע-ארבע בשורה ובראשם המפקדים. והם צעדו דרך הרחובות, אחריהם שיירה של חביות

הורידו גם את המכתש (הסטעמפע) מעלית-הגג עם העלי הארוך שבעזרתו הפכו את המצות לקמח-מצה ופתית-מצה. הורידו גם את בקבוקי-החרס ואת כדורי-החרס. הילדים מלאו כיסיהם אגוזים תורכים, משחק של פסח נפוץ בכל הארצות.

11. בעלי המאפיות

פעשקע די קליינע, אודקע די בעקערקע

שמואל-יאשע, אלטער שטופר, קליעשצעלסקי הזמינו בנאים תקנו את התנורים שבמשך כל השנה דחו את תיקונם בגלל אפיית-לחם. ואחרי שהתנור שופץ ותוקן והוכשר לאפית המצות, הזמינו את העובדות והעובדים ואפית המצות החלה בכל עיצומה. אפית המצות התנהלה במשמרות. בגמר אפייתן הכניסו לסל קלוע עמוק שכסור-הו במפה לבנה ושני ילדים שעבדו באפיה בשכר, הביאו את המצות לביתו של המזמין.

בליל הסדר שרר מצב רוח מרומם. אור ושמחה הורגשו בכל פנה. קול שירת ההגדה בקע מכל בית יהודי עד שעה מאוחרת בלילה. השולחנות היו ערוכים כל טוב. מצות ויין, דבש (מעד), חזרת ודגים, וכל מיני מטעמים. האנשים פרקו מעליהם עול של דאגות ימי-חול, בליל הסדר הרגיש עצמו כל יהודי כאלו היה "מלך". אנשי סוקולקה דאגו גם לחיילים היהודים בצבא הפולני, וערכו להם "סדר" בנוכחותם של חברי ועד-הקהילה, הרב הראשי ר' שוסטר והוזמנו גם קצינים פולנים.

12. חתונה

מקובל היה בסוקלקה לערוך את החתונות בביתו של אליקום רבינוביץ, באולם שבקומה השניה. את החופה העמידו במרפסת הפונה לככר-השוק מול הכנסיה הרו-סית. לאחר זמן שכרה ה"ליטערארישע געזעלשאפט" את האולמות לפעולותיה ואנשי העיר היו מסדרים את החתונות בבתייהם או אצל מתת המווג (מאטעס דער שענקער) ברחוב ביליסטוק. כדי לשמח את האורחים היו נוהגים להזמין את התזמורת של דוד-יצחק, שהכילה חצוצרות, תוף ומצלתיים. וקול התזמורת בקעה עד לרחוב. נגנו את ה"שערעלע", ואלסים, ורקדו, הסקרנים התרוצצו מסביב הבית, הציצו בחלונות לחטוף מבט על החתן ועל הכלה. האורחים רקדו לקול התזמורת, הבדחן בדח את האורחים, המחותנים חלקו נרות צבעוניים לאורחים